

kan derfor ikke mene andet end, at Banken har været berettiget til at opfatte det, som om dens Pligt var at gøre, hvad den kunde, for at holde Kursen omkring de 90, i alt Fald indtil Rigsdagen kom sammen, og den kunde altsaa ikke heri se nogen Kritik af, at Kronen overhovedet var kommet til dette Punkt.

I Aften har det ærede Medlem Hr. Fraenkel gjort nogle Bemærkninger og bl. a. i sin Omtale af de Vanskeligheder, der er for Industrien — tror jeg, det var —, sagt noget om, at hvis Regeringen nu havde et klart og bestemt Standpunkt, vilde man kunne gøre saadan og saadan. Regeringen har ganske sikkert i dette Spørgsmaal et baade klart og bestemt Standpunkt, men det falder ikke sammen med Konservatismens, og det er vist den eneste Fejl, som det fra det ærede Medlems Synspunkt kan ses at have. Det ærede Medlem gjorde ogsaa en Række Bemærkninger om Nationalbanken og sagde, at han huskede en hel Række Ting, den havde gjort, som den ikke burde have gjort. Det husker jeg uægtelig ogsaa, men jeg husker ogsaa, hvem der gennem en lang Række af Aar støttede denne Politik, jeg husker ogsaa, baade hvem der stemte for det, som det ærede Medlem kaldte de falske Sedler, og hvem der støttede Nationalbanken i dens Politik overfor Landmandsbanken — og det er dog værd at bevare i Erindringen ogsaa den Side af det paagældende Forhold.

Endelig har det ærede Medlem Hr. Elgaard fundet det nødvendigt at rykke frem for at sige, at det ikke var ham, der havde talt i Herning i November Maaned om Bankerne. Det var ellers overflødig, for jeg havde da ikke sigtet det ærede Medlem. Men det ærede Medlem har enten ikke hørt eller ikke forstaaet, hvad det var, jeg sagde i Dag. Han mente, at den paagældende Taler blot havde talt om, at den nye Bank ingen gamle Skader havde. Nej, det maa jeg antage, at naar der er Tale om en ny Bank, kan den ikke begynde med en gammel Skade. Men det har jeg aldeles ikke citeret; det, der siges i den paagældende Tale, er, at hvis man nu opretter en helt ny Bank, vil den komme til at staa godt i Modsætning til de gamle Banker, thi de fleste andre Banker har jo en Mængde gamle Skader. Det var det, Taleren sagde, og det var det, jeg sagde var uheldigt, og som havde vakt en vis Opmærksomhed i Bankkredse, fordi det i Virkeligheden kaster en Sigtelse ud mod de fleste andre Banker i Modsætning til den nye Bank, som det ærede Medlem Hr. Rytter altsaa den Gang var i Færd med at stifte.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard mente, at jeg burde have udtalt en Misbilligelse overfor en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen under Behandlingen af Banklovforslaget. Jeg husker meget godt denne Bemærkning, der fremkom i Anledning af et Angreb fra konservativ Side mod Arbejdernes Landsbank, som havde indladt sig paa et for stort Engagement. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde: Ærede Medlemmer ved jo, at der er en halv Snes andre Banker, der har det paa lignende Maade. Men det var virkelig noget helt andet; der var ikke Tale om Skade og Daarligdom i den halve Snes andre Banker, men om, at de, hvad der var lovligt, var inde i store Engagementer, og at de kunde komme i Vanskeligheder af lignende Art som Arbejdernes Landsbank. Men i øvrigt, hvis det ærede Medlem Hr. Elgaard havde Erindring om, hvad der skete ved den paagældende Lejlighed, vilde han ogsaa kunne huske, at jeg netop ogsaa udtalte en Beklagelse over, at man saa stærkt drog enkelte Banker og deres Forhold frem, fordi det kun kunde bidrage til at rokke Folks Tillid til Bankvæsenet.

Formanden: Da der er flere andre Sager paa Dagsordenen, vil jeg henstille, om man snart kunde afslutte Diskussionen om denne Sag.

Pürschel: Den højtærede Statsminister har paa ny givet Udtryk for sin eksempellose Nøjsomhed med Hensyn til Enighed mellem de to Regeringspartier. De stemmer begge for Forslaget, siger den højtærede Statsminister. Ja, det gjorde jeg netop ogsaa opmærksom paa, at de gjorde, for at skjule deres Uenighed. Jeg talte om, at Løsningen af Spørgsmaalet kunde ikke ventes gennemført af disse to Partier. Det ærede Medlem Hr. Rode siger, at Spørgsmaalet er aabent, men naar et Spørgsmaal er aabent, er det ikke løst, det er simpel Logik. Regeringen siger Pari, det ærede Medlem Hr. Rode siger 90, og de er nu blevet enige om een Ting, om Udsættelse. Intet Menneske kan med Udsigt til Held benægte, at der mellem de to Regeringspartier eksisterer en dybtgaaende principiel Uoverensstemmelse om selve det Spørgsmaal, paa hvilket deres Flertal er skabt.

Korsgaard: De Udtalelser, der for et Øjeblik siden blev fremsat af den højtærede Statsminister, angik i høj Grad Forholdet til Industrien og Erhvervslivet over-